

Kotiteollisuus, Kirjoittamaton

Nainen, sin olet mets, olet
vihre, hyv
min olin pieni poika, joka
eksyi sinuun
nyt en ole pieni en, en
ole pieni en
silti en tied mit tehd, en
tied mit teen

Sylisssi kuu ja sylisssi
aurinko, thdet
verhonasi kevn silmut ja
syksyn lehdet
sanasi niin Impimt tai
sanasi jiset
niihin voisin hirttyty,
niihin sanoihin

Kirjoittamaton (kevtjt, sinun silmsi ovat)
Kirjoittamaton (syysjt, ajatuksesi ovat)

Kyll tuolle varrelle,
noille muodoille
kosijoita lytyisi, kyll
ottajia olisi
miksi otit siis minut, otit
mittmn, huonon
joka ei sanaansa pid, ei
ole kunnan mies